

KARTA OPISU MODUŁU KSZTAŁCENIA		
Nazwa modułu/przedmiotu Elementy wykonawcze automatyki		Kod 1010534161010500412
Kierunek studiów Automatyka i Robotyka	Profil kształcenia (ogólnoakademicki, praktyczny) ogólnoakademicki	Rok / Semestr 3 / 6
Ścieżka obieralności/specjalność -	Przedmiot oferowany w języku: polski	Kurs (obligatoryjny/obieralny) obligatoryjny
Stopień studiów: I stopień	Forma studiów (stacjonarna/niestacjonarna) niestacjonarna	
Godziny Wykłady: 18 Ćwiczenia: - Laboratoria: 18 Projekty/seminaria: -		Liczba punktów 4
Status przedmiotu w programie studiów (podstawowy, kierunkowy, inny) kierunkowy		(ogólnouczelniany, z innego kierunku) z danego kierunku
Obszar(y) kształcenia i dziedzina(y) nauki i sztuki		Podział ECTS (liczba i %)
Odpowiedzialny za przedmiot / wykładowca:		
prof. dr hab. inż. Grzegorz Szymański email: ul. Piotrowo 3A, 60-965 Poznań tel. 61 6652664 Wydział Informatyki ul. Piotrowo 3A, 60-965 Poznań		
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych:		
1	Wiedza:	Student rozpoczynający ten przedmiot powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu elektrotechniki, fizyki oraz podstaw automatyki.
2	Umiejętności:	Powinien posiadać umiejętność rozwiązywania podstawowych problemów z podstaw automatyki, analizy obwodów elektrycznych oraz umiejętność pozyskiwania informacji ze wskazanych źródeł. Powinien również rozumieć konieczność poszerzania swoich kompetencji jak również być gotowym do podjęcia współpracy w ramach zespołu.
3	Kompetencje społeczne	Ponadto w zakresie kompetencji społecznych student musi prezentować takie postawy jak uczciwość, odpowiedzialność, wytrwałość, ciekawość poznawcza, kreatywność, kultura osobista, szacunek dla innych ludzi.
Cel przedmiotu:		
1. Zapoznanie z podstawową wiedzą dotyczącą budowy, zasad działania, sterowania maszyn elektrycznych specjalnych oraz przetworników elektromechanicznych stosowanych w układach automatyki. 2. Rozwijanie u studentów umiejętności poznania budowy oraz analizy właściwości maszyn elektrycznych specjalnych oraz przetworników elektromechanicznych stosowanych w układach automatyki. Studenci uczą się rozwiązywać zadanie problemowe, a także dokonywać pomiarów na w laboratorium. 3. Kształtowanie u studentów umiejętności elektrycznych oraz mechanicznych. Kreowanie świadomości konieczności profesjonalnego podejścia do zagadnień technicznych, skrupulatnego zapoznania się z dokumentacją napędów wykorzystywanych w automatyce. Student uczy się wyznaczać cele i określać priorytety prowadzące do rozwiązywania zadań obliczeniowych oraz praktycznych realizacji problemów.		
Efekty kształcenia i odniesienie do kierunkowych efektów kształcenia		
Wiedza:		
1. ma podstawową wiedzę w zakresie metrologii, zna i rozumie metody pomiaru wielkości elektrycznych i nieelektrycznych; zna metody obliczeniowe i narzędzia informatyczne niezbędne do analizy wyników eksperymentu; - [K_W11] 2. ma uporządkowaną wiedzę w zakresie budowy, zastosowania i sterowania układami wykonawczymi automatyki i robotyki; - [K_W18] 3. zna i rozumie typowe technologie inżynierskie, zasady oraz techniki konstruowania prostych systemów automatyki i robotyki; zna i rozumie zasady doboru układów wykonawczych, jednostek obliczeniowych oraz elementów i urządzeń pomiarowo-kontrolnych; - [K_W20] 4. ma elementarną wiedzę z zakresu cyklu życia urządzeń oraz wybranych systemów zabezpieczeń stosowanych w automatyce i robotyce; - [K_W22]		
Umiejętności:		

1. potrafi odczytywać ze zrozumieniem projektową dokumentację techniczną oraz proste schematy technologiczne systemów automatyki i robotyki; - [K_U2]
2. potrafi wyznaczać i posługiwać się modelami prostych układów elektromechanicznych i wybranych procesów przemysłowych, a także wykorzystywać je do celów analizy i projektowania układów automatyki i robotyki; - [K_U11]
3. potrafi posłużyć się właściwie dobranymi metodami i przyrządami pomiarowymi oraz pomierzyć stosowne sygnały i na ich podstawie wyznaczyć charakterystyki statyczne i dynamiczne elementów automatyki oraz uzyskać informacje o ich zasadniczych własnościach; - [K_U14]
4. potrafi zbudować, uruchomić oraz przetestować prosty układ elektroniczny oraz elektromechaniczny; - [K_U15]

Kompetencje społeczne:

1. posiada świadomość konieczności profesjonalnego podejścia do zagadnień technicznych, skrupulatnego zapoznania się z dokumentacją oraz warunkami środowiskowymi, w których urządzenia i ich elementy mogą funkcjonować, przestrzegania zasad etyki zawodowej i poszanowania różnorodności poglądów i kultur; - [K_K5]

Sposoby sprawdzenia efektów kształcenia

Efekty kształcenia przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Ocena formująca:

a) w zakresie wykładów:

na podstawie odpowiedzi na pytania dotyczące materiału omówionego na poprzednich wykładach,

b) w zakresie laboratoriów:

na podstawie oceny bieżącego postępu realizacji zadań,

Ocena podsumowująca:

a) w zakresie wykładów weryfikowanie założonych efektów kształcenia realizowane jest przez:

ocenę wiedzy i umiejętności wykazanych przez studenta podczas egzaminu. Student otrzymuje zadanie o złożoności pozwalającej zweryfikować nabytą wiedzę w zakresie 0-30 pkt. Egzamin polega na rozwiązaniu problemów obliczeniowych z zakresu treści tematycznych omawianych na wykładzie.

ocena 2.0 15 i mniej punktów; ocena 3.0 16-18 punktów; ocena 3.5 19-21 punktów; ocena 4.0 22-25 punktów;

ocena 4.5 26-28 punktów; ocena 5.0 29-30 punktów

b) w zakresie laboratoriów weryfikowanie założonych efektów kształcenia realizowane jest przez:

i. dwa sprawdziany z wiedzy (po 25 pkt każde)

ii. sprawozdania z laboratoriów (po 5 pkt każde)

iii. ocena podsumowująca wystawiana jest jako suma punktów z obu sprawdzianów wg schematu poniżej:

ocena 2.0 50 i mniej punktów; ocena 3.0 51-60 punktów; ocena 3.5 61-70 punktów; ocena 4.0 71-80 punktów;

ocena 4.5 81-90 punktów; ocena 5.0 91-100 punktów

iv. ocenianie ciągle, na każdych zajęciach (odpowiedzi ustne) ? premiowanie przyrostu umiejętności posługiwania się poznanymi zasadami i metodami

Uzyskiwanie punktów dodatkowych (maksymalnie do 2 pkt) za aktywność podczas zajęć, a szczególnie za:

omówienia dodatkowych aspektów zagadnienia omawianego podczas laboratorium, ćwiczeń lub wykładu

Treści programowe

Program wykładu obejmuje następujące zagadnienia:

Przedstawienie podstawowych zjawisk w elementach wykonawczych automatyki. Badanie podstawowych właściwości napędu prądu stałego. Wyprowadzenie transmitancji obiektu. Przedstawienie podstawowych własności eksploatacyjnych, wyznaczanie charakterystyk mechanicznych i regulacyjnych silnika asynchronicznego. Wyznaczanie właściwości ruchowych silnika krokowego. Omówienie silnika bezszczotkowego. Badanie zatorów elektromagnetycznych. Omówienie zjawisk polowych w urządzeniach elektromagnetycznych. Przedstawienie zasady działania urządzeń pneumatycznych.

Zajęcia laboratoryjne prowadzone są w formie 2-godzinnych ćwiczeń, odbywających się w laboratorium, poprzedzonych 2-godzinną sesją instruktażową na początku semestru. Ćwiczenia realizowane są przez 3-osobowe zespoły studentów. Program laboratorium obejmuje zagadnienia przedstawione na wykładzie.

Badania właściwości siłowników pneumatycznych. Badania podstawowych właściwości elektromagnetycznych, a w szczególności silnika bezszczotkowego, silnika DC, silnika AC, silnika krokowego z magnesami trwałymi, silnika krokowego reluktancyjnego oraz napędu liniowego. Zagadnienie programowania trajektorii ruchu dla silnik krokowego. Programowania trajektorii ruchu i badania momentu obrotowego silnika BLDC. Badania dokładności pozycjonowania silnika krokowego PM.

Dodatkową treścią wykładów są ciekawe i inspirujące zagadnienia proponowane przez studentów na trakcie semestru, które następnie dyskutowane są w postaci prezentacji na ostatnim wykładzie w semestrze.

Część wymienionych wyżej treści programowych jest realizowana w pracy własnej studenta.

Metody dydaktyczne:

1. wykład: przedstawienie zagadnień obejmujących treść przedmiotu popartych prezentacjami multimedialnymi oraz przykładami obliczeniowymi		
2. ćwiczenia laboratoryjne: realizacji ćwiczeń przedstawiających zagadnienia z wykładu		
Literatura podstawowa:		
1. Elektryczne maszynowe elementy automatyki, praca zbiorowa WNT Warszawa 1983.		
2. R. Sochocki: Mikromaszyny elektryczne, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej 1996.		
3. T. Wróbel: Silniki skokowe, WNT Warszawa 1993.		
4. J. Przepiórkowski, Silniki elektryczne w praktyce elektronika, BTC, 2007		
Literatura uzupełniająca:		
1. R. Kurdziel, Podstawy Elektrotechniki, WNT 1972		
2. J. Osiowski, J. Szabatin: Podstawy teorii obwodów t. I - III, WNT Warszawa 1998		
Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta		
Czynność	Czas (godz.)	
1. udział w zajęciach laboratoryjnych:	18	
2. udział w konsultacjach (mogą być realizowane drogą elektroniczną) związanych z realizacją procesu kształcenia, w szczególności ćwiczeń laboratoryjnych	2 18	
3. przygotowanie do ćwiczeń laboratoryjnych, dokończenie sprawozdania	18	
4. udział w wykładach:	20	
5. zapoznanie się ze wskazaną literaturą / materiałami dydaktycznymi (10 stron tekstu naukowego = 1 godz.), 200 stron	16	
6. przygotowanie do egzaminu z wykładów i udział w egzaminie (14+ 2 godz.)		
Obciążenie pracą studenta		
forma aktywności	godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	104	4
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	40	2
Zajęcia o charakterze praktycznym	36	2